en ganske anden Plan for Undervisningen den øvrige Del af Aaret.

Mange Steder i Udlandet begyndte man med Fællesskabet: Undervisning og Bespisning; men de fleste Steder har man atter, belært af Erfaringen, skilt dem ad.

Frederiksberg har da ogsaa lykkeligt undgaaet dette Skær; thi i de 3 Vintermaaneder, da Bespisningen finder Sted, gives der ingen Undervisning. Dog allerede det fælles Lokale for de to forskellige Virksomheder medfører Vanskeligheder.

Pladsen i Køkkenet optages af for mange Kogesteder, og det bliver vanskeligt at benytte Rummet paa hensigtsmæssig Maade.

Foruden de smaa Komfurer, hvorved Børnene arbejde, findes det store Komfur og de store faststaaende Gryder, hvor Maden laves til Bespisningen.

Disse forhindre den rette Fordeling af Arbejdspladserne for Børnene og give desuden Børnene forøget Arbejde i den korte Tid, der er bestemt for deres Ophold og Undervisning i Skolekøkkenet.

Oversigten over det store, lyse Rum forhindres desværre af en mægtig Skorsten, der er rejst midt i Køkkenet; ved denne Skorsten er det store Bespisningskomfur opstillet. Som Følge deraf har Lærerinden intet Sted i Køkkenet, hvorfra hun kan overse Børnene; nogle arbejde paa den ene Side af Skorstenen, andre paa den anden.

Alle Vaskene ere anbragte langs den ene Sidevæg i Køkkenet, hvilket medfører, at alle Børnene til Tider ere samlede der, og dette vanskeliggør atter Ro og Orden.

Der kunde være ikke saa faa andre Smaating, som en øvet Husmoders Øje straks vilde falde paa; men jeg har her kun villet fremkomme med Hovedindvendingerne, og disse ere fremkaldte ved Tanken om hvilket Mønsterkøkken det frederiksbergske kunde have været; thi en selvstændig Bygning, opført specielt med det Formaal, er Idealet.

Man skylder de frederiksbergske Skoleautoriteter og ikke mindst den nidkære og dygtige Skoleinspektør Tak for hvad de have villet og det er kun at ønske, at der maa komme alt det gode ud deraf, som kan naas.

Men hvor let havde det ikke været at gøre det helt udmærket?

Eline Hansen.